

Sygn. akt III AUa 1962/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Wojciech Bzibziak (spr.)
Sędziowie	SSA Witold Nowakowski SSA Alicja Kolonko
Protokolant	Michał Eksterowicz

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2016r. w Katowicach

sprawy z odwołania B. G. - (...) Spółki z o.o. w Ś. (B. S., (...) Spółka z o.o. w Ś.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy o pracę

na skutek apelacji ubezpieczonej B. S.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach

z dnia 3 sierpnia 2015r. sygn. akt X U 1611/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od B. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.**

/-/SSA W. Nowakowski /-/ SSA W. Bzibziak /-/ SSA A. Kolonko

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1962/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 maja 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. ustalił, że ubezpieczona B. S. jako pracownik (...) Sp. z o.o. w Ś. nie podlega od 3 grudnia 2013r. ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu.

W odwołaniach od tej decyzji ubezpieczona oraz płatnik składek (...)

Sp. z o.o. domagali się jej zmiany poprzez ustalenie, że B. S. podlega od 3 grudnia 2013r. ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w Spółce.

Zarzucili, iż zatrudnienie ubezpieczonej na stanowisku kierownika zakładu nie zostało podjęte w celu uzyskania świadczenia z ubezpieczenia społecznego, a zaproponowane jej wynagrodzenie nie odbiegało od wynagrodzeń osób zatrudnionych na podobnych stanowiskach. Podali nadto, że w okresie zatrudnienia B. S., Spółka pozostawała w dobrej kondycji finansowej.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań i zasądzenie od odwołujących się na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego podnosząc okoliczności wskazane w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 3 sierpnia 2015r., sygn. akt X U 1611/14 Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach oddalił odwołanie.

Na podstawie akt ZUS, akt osobowych (k. 104 a.s.), zeznań świadków: B. U. (k. 53 i 52 a.s.) i J. S. (k. 88-89 i 91 a.s.) oraz przesłuchania T. S.

i odwołującej się w charakterze strony (k. 54 i 52 a.s.) ustalił Sąd, że B. S.

ur. (...) ukończyła w 1987 roku wyższe studia magisterskie na kierunku informatyki, specjalność – budowa i oprogramowanie maszyn matematycznych.

Od 1 października 1995r. do 1 grudnia 2013r. pozostawała w zatrudnieniu w Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Ś. na stanowisku specjalisty informatyka. W dniu 3 grudnia 2013r. (w połowie tygodnia) zawarła umowę o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy z płatnikiem składek (...) Sp. z o.o. w Ś.. Została zatrudniona na stanowisku kierownika zakładu z wynagrodzeniem 12.000 zł. Miejscem wykonywania pracy miała być siedziba firmy. Do jej obowiązków – zgodnie z zakresem obowiązków – należało: współpraca w zakresie naboru pracowników, zatwierdzanie harmonogramów czasu pracy personelu, opracowywanie wraz z dyrektorem modelu funkcjonowania zakładu, czuwanie nad racjonalnym wykorzystaniem sprzętu zakładowego, urządzeń oraz wyposażenia, nadzór nad planowaniem potrzeb szkoleniowych pracowników w zakresie dokształcenia zawodowego, specjalizacji oraz szkoleń BHP. Począwszy od 3 grudnia 2013r. została zgłoszona przez płatnika składek do ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę. Zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego nastąpiło w dniu 9 grudnia 2013r.

3 grudnia 2013r. ubezpieczona uzyskała zaświadczenie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do podjęcia pracy, a w dniach 3-4 grudnia 2013r. przeszła szkolenie w zakresie instruktażu ogólnego oraz stanowiskowego. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wyniosła: za grudzień 2013r. – 0,00 zł, a za styczeń 2014r. – 1.000 zł. W kolejnych miesiącach, tj. lutym i marcu 2014r. podstawę wymiaru określono jako „0”.

Ustalił nadto Sąd, że prezesem zarządu Spółki jest mąż odwołującej się – T. S.,

a w jej organach zasiadają także A. S. oraz I. S. – córki ubezpieczonej. (...) Sp. z o.o. od 1996r. zajmuje się transportem. Do 30 kwietnia 2014r. był zatrudniony jeden pracownik biurowy osiągający wynagrodzenie w wysokości 2.776 zł brutto, który zajmował się głównie zatrudnieniem. Z kolei dyrektor Spółki zatrudniony na podstawie umowy o pracę otrzymywał wynagrodzenie w wysokości około 6.000 zł.

Podał także Sąd, że w 2014r. Spółka była inwestorem budowy domów jednorodzinnych w K., a B. S. kontaktowała się z B. U. w sprawie zakupu działki przed dniem 3 grudnia 2013 r.

Począwszy od 6 grudnia 2013r. (tj. trzy dni po podpisaniu umowy o pracę) odwołująca się była niezdolna do pracy z przyczyn neurologicznych i korzystała ze zwolnienia chorobowego. W dniu 22 marca 2015r. została wyrejestrowana z ubezpieczeń społecznych jako pracownik Spółki, a 14 kwietnia 2015r. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych jako członek jej zarządu. Z tego tytułu podlega wyłącznie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Wskazał też Sąd, że (...) Sp. z o.o. w 2012r. poniosła stratę z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości 1.505.631,65 zł, w 2013r. – 465.879,14 zł, a na koniec 2014r. strata wyniosła 400.604,49 zł.

Przechodząc do rozważań prawnych Sąd Okręgowy w Katowicach przytoczył treść art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych i stwierdził, że istotę sporu stanowiła ocena, czy łącząca strony umowa o pracę została zawarta dla pozorów, a w konsekwencji, czy od 3 grudnia 2013r.

B. S. podlega ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu.

Zdaniem Sądu, wbrew twierdzeniom odwołującej się i jej męża, wolą stron umowy o pracę z 3 grudnia 2013r. nie było zatrudnienie jej w ramach stosunku pracy, a jedynie objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym w związku z długotrwałą niezdolnością do pracy istniejącą już od 6 grudnia 2013r. (tj. trzy dni po podpisaniu umowy o pracę).

W przeciwnym bowiem wypadku strony nawiązałyby stosunek pracy już wcześniej, gdyż ubezpieczona przed zatrudnieniem kontaktowała się z klientem w celu zawarcia umowy kupna działek dla Spółki. Jednocześnie pomimo deklarowanego zapotrzebowania na pracę,

tj. podpisywania umów z kontrahentami celem budowy domów jednorodzinnych pracodawca nie zatrudnił na jej miejsce nowego pracownika zaprzeczając tym samym celowości utworzenia specjalnie dla niej nowego stanowiska pracy. Uczynił to wyłącznie z uwagi na zły stan zdrowia B. S.. Co więcej umowę o pracę zawarto w połowie tygodnia, zaledwie na trzy dni przed jej niezdolnością do pracy. Wskazał także Sąd, że odwołująca się nie pracowała wcześniej na stanowisku kierowniczym.

Za nieprawdopodobne uznał Sąd I instancji, aby ubezpieczona miała osiągać wynagrodzenie w wysokości 12.000 zł na stanowisku kierownika zakładu, bowiem jej mąż na stanowisku dyrektora otrzymywał około 6.000 zł, a Spółka w tym czasie stale odnotowywała stratę.

Powyższe względy (brak zapotrzebowania na pracę B. S. zarówno przed jej zatrudnieniem, jak i w trakcie jej niezdolności do pracy) przemawiały za nieracjonalnością jej zatrudnienia za tak wysokim wynagrodzeniem i było chybione z gospodarczego punktu widzenia. Nadto ponoszona przez Spółkę strata nie pozwalała na realizację zobowiązań w zakresie tak wysokiego wynagrodzenia.

W ocenie Sądu Okręgowego w Katowicach strony nie zamierzały faktycznie wykonywać umowy zawartej w dniu 3 grudnia 2013r. Z postawy stron wynika, że odwołująca się nigdy nie zobowiązywała się do świadczenia pracy (i nigdy też tego nie czyniła), a Spółka w czasie jej nieobecności z powodu choroby nie korzystała z pracy innego pracownika, nie wykazując przy tym, kto i na jakich zasadach przejął jej obowiązki. Zgłoszenie B. S. do ubezpieczeń społecznych (zresztą spóźnione) nastąpiło wyłącznie w celu uwiarygodnienia istnienia pomiędzy stronami stosunku pracy.

Podkreślił Sąd, że cel umowy o pracę w postaci świadczenia pracy za wynagrodzeniem nie został zatem osiągnięty. Żadna ze stron nie wykazała przy tym przeszkód w realizacji umowy o pracę zgodnie z jej treścią. Realna korzyść wynikająca z zawarcia umowy polegała na objęciu odwołującej się obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym.

Zdaniem Sądu I instancji umowa o pracę została zawarta jedynie dla pozorów, a zatem była czynnością nieważną.

Wskazał Sąd na całkowity brak racjonalnego uzasadnienia gospodarczego do zawarcia i realizowania umowy o pracę, którą żadna ze stron nie była zainteresowana. Korzyść z podlegania przez B. S. ubezpieczeniu chorobowemu była jedyną, która miała faktyczne znaczenie. Był to cel sam w sobie, któremu nie towarzyszył już żaden inny motyw działania, co świadczy o pozorności zawartej umowy. W tym zakresie Sąd odwołał się do utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wyrażonego w wyrokach: z dnia 4 sierpnia 2005r., sygn. II UK 321/04 (OSNP 2006/11-12/190), z dnia 9 stycznia 2008r., sygn.

III UK 73/07 (LEX nr 356045) i sygn. III UK 74/07 (LEX nr 376437) oraz z dnia 19 października 2007r., sygn. II UK 56/07 (niepublik.).

W konsekwencji Sąd Okręgowy w Katowicach na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.

Powyższy wyrok zaskarżyła ubezpieczona działająca przez pełnomocnika będącego radcą prawnym zarzucając mu:

1. naruszenie prawa materialnego, tj.:

- a) art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez uznanie, że nie podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu, podczas gdy spełnione zostały wszelkie, wynikające z przepisów prawa warunki, niezbędne do tego, by od 3 grudnia 2013r. podlegać obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania pracy,
- b) art. 83 § 1 kc w związku z art. 300 i art. 22 § 1 kc, poprzez uznanie, że nigdy nie zobowiązywała się do świadczenia pracy na rzecz Spółki i nigdy też tego nie czyniła, a zawarta umowa o pracę miała charakter pozorny, gdy tymczasem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza, że umowa o pracę została skutecznie zawarta i była wykonywana zarówno przed jej zwolnieniem lekarskim, jak i po odzyskaniu zdolności do pracy,

2. naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść orzeczenia, tj.:

- a) **art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów skutkujące wyciągnięciem nietrafnych wniosków w związku z ustaleniem wystąpienia długotrwałej niezdolności do pracy po upływie 3 dni po podpisaniu umowy o pracę, podczas gdy niezdolność do pracy wywołana była nagłym i niemożliwym do przewidzenia rozstrojem zdrowia o podłożu neurologicznym, co potwierdza złożona do akt sprawy dokumentacja medyczna, natomiast na moment zawierania umowy o pracę pracownik dysponował aktualnym zaświadczeniem lekarskim o braku przeciwwskazań do pracy,**
- b) **art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów skutkujące wyciągnięciem nietrafnych wniosków w związku z ustaleniem wykonywania przez nią pracy na rzecz Spółki jeszcze przez zawarciem formalnej umowy o pracę, gdy tymczasem okoliczność ta nie potwierdza pozorności umowy o pracę, a co więcej wskazuje, że umowa o pracę była faktycznie wykonywana jeszcze zanim zawarto formalną umowę na piśmie,**
- c) **art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów skutkujące wyciągnięciem nietrafnych wniosków w związku z ustaleniem, że Spółka nie zatrudniła innego pracownika w okresie jej nieobecności, gdy tymczasem obowiązki te przejął tymczasowo prezes zarządu Spółki, który znał stan zdrowia ubezpieczonej i okoliczność, że niezdolność do pracy ma charakter przejściowy, a zatrudnienie nowego pracownika było niecelowe z punktu widzenia organizacyjnego i ekonomicznego,**
- d) **art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów skutkujące wyciągnięciem nietrafnych wniosków w związku z ustaleniem, iż umowa o pracę została zawarta w połowie tygodnia, gdy tymczasem nie było żadnych przeszkód faktycznych i prawnych dla zawarcia umowy w dniu 3 grudnia 2012r. (wtorek), a termin zawarcia umowy o pracę związany był m.in. z koniecznością wykonania uprzednich badań lekarskich,**
- e) **art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów**

skutkujące wyciągnięciem nietrafnych wniosków w związku z ustaleniem, że pobierała odpowiednio wysokie wynagrodzenia, podczas gdy wypłacane wynagrodzenie odpowiadało jej kompetencjom i zakresowi obowiązków, dodatkowo było racjonalne i ekonomicznie uzasadnione,

f) art. 233 § 1 kpc poprzez brak wszechstronnej analizy zebranego materiału dowodowego i pominięcie okoliczności, że:

- ubezpieczona po zakończeniu zwolnienia lekarskiego wróciła do pracy i faktycznie świadczyła pracę na rzecz Spółki,

- na skutek pracy świadczonej przez nią Spółka nie tylko doprowadziła do optymalizacji kosztów, lepszej organizacji pracy, ale również rozszerzyła prowadzoną działalność i wybudowała budynek mieszkalny w celu jego sprzedaży,

g) art. 233 § 1 kpc poprzez brak wszechstronnej analizy zebranego materiału dowodowego i błędne ustalenie, że:

- ubezpieczona nie przystąpiła do wykonywania obowiązków pracowniczych, gdy tymczasem przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło, że stawiała się w pracy i wykonywała swoje obowiązki, w tym kontaktowała się z kontrahentem w sprawie zakupu działki dla Spółki jeszcze przed 3 grudnia 2013r., natomiast w dniu 3 grudnia 2013r. podpisana została umowa przedwstępna sprzedaży nieruchomości,

- ubezpieczona została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z opóźnieniem, gdy tymczasem dowody zgromadzone w sprawie, ale również stanowisko ZUS wyrażone w zaskarżonej decyzji potwierdza, że została zgłoszona do ubezpieczeń z zachowaniem ustawowego terminu,

- ubezpieczona została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych w dniu 14 kwietnia 2015r. w związku z pełnieniem funkcji w zarządzie Spółki, podczas gdy zgłoszenie to miało związek z wyborem do rady nadzorczej,

h) art. 328 § 2 kpc polegające na braku należytego uzasadnienia wyroku, pominięciu i niepoddaniu ocenie całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, bez podania faktów, które Sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł i przyczyn, dla których odmówił innym dowodom wiarygodności i mocy dowodowej, co uniemożliwiło dokonanie merytorycznej kontroli zaskarżonego wyroku.

Mając powyższe na uwadze wniosła o jego zmianę w całości poprzez zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie, że od dnia 3 grudnia 2013r. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w związku z wykonywaną pracą oraz zasądzenie od organu rentowego na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Dodatkowo w piśmie procesowym z 2 listopada 2016r. pełnomocnik skarżącej przedstawił sprawozdania finansowe za rok 2015 (k. 123-126 a.s.).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

apelacja nie jest zasadna.

Spór w rozstrzyganej sprawie dotyczył objęcia B. S. obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi określonymi w art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i art. 12

ust. 1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.

Dz. U. z 2016r., poz. 963) z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek – (...) Sp. z o.o. w Ś..

Zgodnie z art. 8 ust. 1 tej ustawy za pracownika (z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a) uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Przepis ten odsyła więc do przepisów kp, a w szczególności do art. 22 § 1, w myśl którego przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, w miejscu i czasie wyznaczonym przez niego, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem.

Istota sporu sprowadzała się do oceny, czy umowa o pracę zawarta w dniu 3 grudnia 2013r. pomiędzy skarżącą a (...) Sp. z o.o. w Ś. stanowiła ważny tytuł do podlegania przez nią obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i chorobowemu.

Dla wyjaśnienia tego zagadnienia Sąd Okręgowy w Katowicach właściwie przeprowadził postępowanie, prawidłowo ustalił okoliczności faktyczne dokonując trafnej oceny zebranego materiału i wyciągając słuszne wnioski końcowe. Zarówno ustalenia faktyczne (jak i ocenę końcową) w pełni podziela Sąd II instancji, stąd też za zbędne uznano ich szczegółowe przytaczanie w tym miejscu.

Przypomnieć zatem jedynie należy, że ubezpieczona została zatrudniona z dniem 3 grudnia 2013r. na czas nieokreślony na stanowisku kierownika zakładu za wynagrodzeniem 12.000 zł.

Słusznie zauważył Sąd I instancji – odwołując się do utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego – że podstawą do objęcia ubezpieczeniami społecznymi stanowi nie samo zawarcie umowy o pracę, ale jej faktyczne realizowanie.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do przyjęcia, że B. S. faktycznie podjęła wykonywanie pracy w dniu 3 grudnia 2013r. zgodnie z zawartą w tym dniu umową.

Zauważyć przede wszystkim należy, że brak jest jakichkolwiek dowodów potwierdzających wykonywanie przez nią w tym okresie pracy. Jest to w pewien sposób zrozumiałe, jeśli uwzględni się fakt, iż od 6 grudnia 2013r. (a więc 3 dni po podpisaniu umowy o pracę) ubezpieczona była nieprzerwanie niezdolna do pracy do 4 czerwca 2014r.

Podnoszone przez skarżącą przeprowadzenie rozmów (negocjacji) z B. U. w kwestii kupna od niego działki pod budowę domu, miało miejsce wcześniej, jeszcze przed nawiązaniem stosunku pracy. Nie była to zatem czynność dokonana w ramach już istniejącego stosunku pracy.

Prawidłowo zatem przyjął Sąd Okręgowy w Katowicach, że umowa o pracę została zawarta jedynie dla pozorów; zamiarem stron nie było bowiem świadczenie pracy przez ubezpieczoną (co faktycznie nie miało miejsca), a jedynie objęcie jej ubezpieczeniami społecznymi i uzyskanie przez nią wyższych świadczeń z ubezpieczenia chorobowego. Umowa taka jest zatem – w świetle art. 83 § 1 kc – nieważna.

Podkreślić należy, że zarówno w okresie wcześniejszym, jak i po przejściu B. S. na zwolnienie chorobowe, pracodawca nie zatrudniał innych osób w ramach stosunku pracy na jej miejsce. W ogóle stanowisko kierownika zakładu zostało utworzone dopiero z dniem 3 grudnia 2013r., wcześniej nie istniało w (...).

Powołanie takiego stanowiska budzi dodatkowo wątpliwości, jeżeli weźmie się pod uwagę fakt, iż Spółka zarówno za 2013, jak i za 2014 rok poniosła znaczną stratę z tytułu prowadzonej działalności.

Zwrócić także należy uwagę na wysokość wynagrodzenia, które miało przysługiwać ubezpieczonej. Było ono dwukrotnie wyższe niż wynagrodzenie osiągnięte przez prezesa Spółki w ramach stosunku pracy.

W świetle przedstawionych okoliczności powołanie od 3 grudnia 2013r. stanowiska kierownika zakładu nie znajdowało żadnego racjonalnego uzasadnienia. Również wyniki ekonomiczne (...) nie uzasadniały takiego działania.

Zauważyć też trzeba, że skarżąca po zakończeniu niezdolności do pracy w dniu 4 czerwca 2014r., ponownie korzystała z długotrwałego zwolnienia chorobowego w okresie od 13 sierpnia 2014r. do 11 lutego 2015r., a następnie po rozwiązaniu stosunku pracy z dniem 21 marca 2015r. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych w dniu 14 kwietnia 2015r. z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej Spółki.

Okoliczności te dodatkowo potwierdzają stanowisko Sądu I instancji, że jedynym celem zawarcia umowy o pracę przez strony było objęcie B. S. ubezpieczeniami społecznymi i uzyskanie przez nią wyższych świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

Wbrew stanowisku skarżącej przedstawione w postępowaniu apelacyjnym dokumenty (bilans za 2015r. i akty notarialne z 24 listopada 2016r.) – w świetle wskazanych wcześniej okoliczności – nie potwierdzają wykonywania przez nią pracy i świadczą o celowości jej zatrudnienia.

Mając powyższe względy na uwadze, skoro apelacja okazała się bezzasadna, Sąd II instancji na mocy art. 385 kpc oddalił ją. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc oraz art. 99 kpc w związku z § 11 ust. 2 i § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 490 ze zm.).

/-/SSA W. Nowakowski /-/ SSA W. Bzibziak /-/ SSA A. Kolonko

Sędzia Przewodniczący Sędzia

MP